

Reparationer och förbättringar

Första reparationen nämns 1935, då man beslutar lyfta upp stenar som rasat ner.

Två år senare, 1937, vill man förbättra hamnen med fler stenar för att förhindra att tång och sand kommer in i hamnen. 1938 lagar man "bristfälligheter".

1943 beslutar man att cementera gångbanan på inre norra pirarmen och tre år senare, 1945, anslås pengar att göra detsamma på östra kajen. Dessutom ska man anlägga en slip.

1946 nämns att efter stormen ska fyrstativet dras upp från hamninloppet och skrotas.

Västra pirarmen ska göras i ordning och stenar som spolats bort ska tas upp.

1948 framgår att det varit stor skada efter senaste två stormarna.

1953 är det dags att reparera efter en storm.

1955 bestäms att en slip ska gjutas vid norra änden.

Hamnens inkomster

Hamnfogdens lön består av 10% av hamnens inkomster, enligt ett beslut från 1938. En del år omtalas den specifika summan och på det sättet kan man ana sig till hur bra år det var för fiskets del. Efter det blomstrande inledningsåret tycks krigsåren kraftigt sänkt inkomsterna.

1938	39,70
1939	31,60
1940	22,73
1941	15,80
1942	14,25
1943	19,50
1944	20,65
1945	18,05
1948	32,69

1951 höjs arvudet till 20 % av inkomsterna men några summor nämns inte längre.

Hamnfogde

Vem som är hamnfogde nämns sällan.

Den allra första som nämns är från 1872 – då utsågs Petter Magnus Lindqvist och Jöns Petter Jönsson. Övriga namn och årtal som nämns är följande;

1883	Janne Petter Johansson
1911	J T Kronfelt
1916	Janne August Jönsson
1917-18	Sigfrid Gustafsson
1919-20	Bernhard Jansson
1926	Bernhard Jansson
1939- 41	Carl A. Persson
1947-51	Georg Kronfelt
1969-79	Ingvar Dahlin
1979-89	Algot Johansson
1989-99	Ingvar Dahlin
1999-	Håkan Blomsterberg

Två andra namn som nämnt är Erik Andersson, som var telefonare i Magnarp samt Lars Lind från Ängelholm.